

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu: **Ing. K. M., bytom M.**, zastúpeného: *JUDr. I. R., advokátkou, Š.*, proti žalovanému: **Daňový úrad Košice V, Južná trieda č. 8, Košice**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 709/100/23850/07 z 11.06.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/99/2007-48 zo 04. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/99/2007-48 zo 04.decembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného o nevyhovení námietke žalobcu proti postupu zamestnanca správcu dane Ing. P. Krajský súd ustálil skutkový stav veci na základe

vyjadrenia žalovaného a podkladov vyplývajúcich z administratívneho spisu a konštatoval, že nie je splnená základná podmienka pre preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (nejde o rozhodnutie, ktorým bol žalobca ukrátený na právach) a preto žalobu zamietol.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadal jeho zrušenie a vrátenie veci na nové konanie. Tvrdil, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, pričom súd mal pre nesplnenie podmienky konania – že nepodlieha preskúmaniu súdom, konanie zastaviť. Uvádza, že namietal nesprávnosť postupu žalovaného pri nevyhovení jeho námietke proti postupu Ing. P. a tým bol ukrátený na svojich právach.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal jej zamietnutie.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol, podľa § 250ja ods. 3 OSP bez nariadenia pojednávania. Odvolací súd konštatuje, že:

1. Daňový úrad Košice V dňa 03.11.2006 vydal 13 platobných výmerov. Dňa 11.12.2006 bolo na daňový úrad doručených 13 odvolaní, v ktorých žalobca žiadal od správcu dane, aby ho vyzval na doplnenie odvolaní podľa ustanovenia § 46 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Správca dane vyzval dňa 11.12.2006 - 13 výzvami žalobcu na doplnenie odvolaní o náležitosti podľa § 46 ods. 4 písm. d/ zákona o správe daní. Podľa žalobcu tieto výzvy boli nedostačujúce, nezabezpečujúce splnenie všetkých obligatórnych náležitostí odvolania a mal byť vyzvaný aj na doplnenie podľa § 46 ods. 4 písm. f/ zákona o správe daní. Všetkých 13 výziev na doplnenie odvolania žalobca prevzal dňa 28.12.2006 a námietka proti postupu zamestnanca správcu dane (p. Z.), ktorá výzvy vydala, bola doručená dňa 17.01.2007. O tejto námietke rozhodovala Ing. P. - vedúca oddelenia správy daní a administratívy DIS ako priamo nadriadená zamestnanca, voči ktorému bola vznesená námietka. Oznámením z 12.02.2007 č. 704/230/5685/07 oznámila žalobcovi, že jeho námietka nebude riešená, lebo nebola podaná do 8 dní odo dňa, keď sa žalobca o namietaných skutočnostiach dozvedel.

2. Žalovaný dňa 19.02.2007 obdržal podanie vo veci námietky proti postupu Ing. P., ktorá podľa žalobcu „nesprávne postupovala pri rozhodovaní o námietke zaujatosti podriadenej zamestnankyne správcu dane p. Z.“ Zároveň uviedol, že „dôvody nesprávneho postupu uvedie po doručení výzvy správcu dane na odstránenie nedostatkov podania v určenej lehote a podľa pokynov správcu dane v zmysle § 20 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb.“ Správca dane dňa 07.03.2007 pod č. 709/1 00/9006/07 vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov podania - doplnenie o dôvody pochybností o nesprávnom postupe zamestnankyne správcu dane Ing. P. Námietky boli doplnené podaním, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 04.04.2007. Od 21.03.2007 však došlo k delegovaniu miestnej príslušnosti žalobcu na Daňový úrad Košice I, a teda Daňový úrad Košice V v čase doplnenia námietok nebol už miestne príslušným správcom dane. Na základe podnetu Daňového riaditeľstva, oddelenia daňového konania Košice bolo napokon vydané rozhodnutie z 11.06.2007 č. 709/100/23850/07, ktorým DÚ Košice V nevyhovelo námietke žalobcu proti postupu zamestnanca správcu dane Ing. P.

3. Žalobca sa cíti byť ukrátený na svojich právach tým, že žalovaný nerozhodol o jeho námietkach proti postupu zamestnankyne správcu dane Ing. P. Z obsahu spisu však vyplýva, že menovaná zamestnankyňa listom z 12.02.2007 oznámila žalobcovi, že o námietkach proti postupu správcu dane (p. Z.) nebude rozhodovať, pretože ich podal po zákonnej lehote. Pritom išlo o výzvy na doplnenie odvolaní, ktoré žalobca podal proti daňovým výmerom. Námietky, ktoré žalobca podal proti postupu zamestnankyne správcu dane Ing. P., sa obsahovo týkali konania, v ktorom boli vydané dodatočné platobné výmery, proti ktorým žalobca podal odvolanie a v odvolaniach namietal rovnaké skutočnosti ako v námietkach proti Ing. P. (a to nedodržanie lehôt na ukončenie daňovej kontroly, doručovanie daňových dodatočných platobných výmerov a podobne). V čase, keď žalobca odôvodnil blanketárne podanú námietku proti spomínanej zamestnankyni správcu dane, žalovaný už nebol miestne príslušný správca dane pre žalobcu.

4. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalobca nebol rozhodnutím, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu ukrátený na svojich právach. Preskúvaným rozhodnutím riaditeľ DÚ Košice V, ako najbližšie nadriadený Ing. P. vyslovil, že nevyhovuje námietke žalobcu proti postupu správcu dane (Ing. P. - pozn. súdu) pri rozhodovaní o námietke zaujatosti podľa § 24 zákona č. 511/1992 Zb. (správne zrejme malo byť pri rozhodovaní o námietke proti postupu zamestnankyne správcu dane p. Z. vo vzťahu k obsahu

výziev na doplnenie odvolaní). Z dôvodovej časti rozhodnutia vyplýva, námietka proti postupu Ing. P. je bezpredmetná, pretože s účinnosťou od 21.03.2007 je delegovaná miestna príslušnosť vo veciach žalobcu na DÚ Košice I a námietky sú možné proti postupu zamestnanca správca dane v daňovom konaní. Daňový úrad Košice V už správcom dane vo vzťahu k žalobcovi v danom čase nebol. V danom prípade žalobca doplnil námietky proti postupu Ing. P. po uplynutí lehoty stanovenej správcom dane vo výzve zo 07.03.2007 do 8 dní. Doplnenie došlo žalovanému 04.04.2007 a až uvedeným dňom sú námietky podľa § 20 ods. 10 zákona považované za podané, čo znamená, že boli podané oneskorene. Aj z uvedených dôvodov vyplýva, že rozhodnutím žalovaného, ktorý vyslovil, že rozhodovanie o námietkach žalobcu je bezpredmetné, nebol žalobca ukrátený na svojich subjektívnych právach.

5. Právo na podanie žaloby podľa § 247 OSP o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalobcu je podmienené tým, že žalobca tvrdí, že bol nezákonným rozhodnutím ukrátený na svojich právach. Podľa ustálenej súdnej judikatúry tvrdenie o ukrátení na subjektívnych právach musí mať konkrétny obsah vo vzťahu k vydanému rozhodnutiu. Také tvrdenie však žaloba podaná 03.09.2007 neobsahuje. Samotné nevyhovenie námietke nie je dôvodom pre akceptovanie dôvodnosti žaloby pre ukrátenie na právach. Rozhodnutie žalovaného, ktoré je predmetom žaloby, nemalo žiadny vplyv na práva a oprávnené záujmy žalobcu, najmä ak v riadnom opravnom prostriedku mu nič nebránilo namietat' aj postup správcu dane .

6. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel však aj k záveru, že žalobcom podanú žalobu je potrebné posúdiť aj z toho hľadiska, či nejde v danom prípade o zneužitie práva, aby skomplikovalo a zneprehľadnilo daňové konanie procesnými podaniami. Podľa § 2 ods. 8 zákona č. 511/1992 Z. z o správe daní právom a povinnosťou všetkých daňových subjektov je úzko spolupracovať so správcom dane v daňovom konaní. Podľa § 2 ods. 1 zákona v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov. Podľa § 20 ods. 9 zákona ak má podanie nedostatky, pre ktoré nie je spôsobilé na prerokovanie, vyzve správca dane daňový subjekt, aby ich podľa jeho pokynu a v určenej lehote odstránil. Súčasne ho poučí o následkoch spojených s ich neodstránením. Zákon v odseku 10 cit. ustanovenia upravuje dôsledky včasnej, či oneskorenej opravy podania.

7. Základ sporu v predmetnej veci vyplýva z toho, že žalobca podal odvolania proti platobným výmerom, ktoré náležite neodôvodnil. Podľa poznatkov odvolacieho súdu žalobca nie je osobou neznalou práva, ktorá by mohla mať problém s odôvodnením odvolania proti platobnému výmeru. Na výzvu správcu dane o doplnenie dôvodov odvolaní, ktorú sám vyvolal obsahom svojho odvolania (že dôvody uvedie na vyzvanie správcu dane) podal žalobca námietky proti postupu zamestnanca správcu dane, ktorý výzvu vydal. Aj proti postupu a rozhodnutiu o týchto námietkach (odmietnuté Ing. P. pre oneskorené podanie) podal žalobca námietky. V oboch prípadoch boli námietky (rovnako ako odvolania proti platobným výmerom) podané bez uvedenia dôvodov, proti akému konkrétnemu postupu správca dane v daňovom konaní smerujú. V námietkach proti Ing. P. výslovne uviedol, že „dôvody nesprávneho postupu uvedie po doručení výzvy správcu dane na odstránenie nedostatkov podania v určenej lehote a podľa postupov správcu dane v zmysle ust. 20 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb..

Odvolací súd z uvedeného vyvodil záver, že žalobca zneužil inštitút námietky tým, že neuviedol dôvod námietky, hoci so zreteľom na obsah podaní žalobcu, v ktorých poukazoval na svoje znalosti procesných postupov a uvádzal nesprávnosti v postupe daňových orgánov, možno s určitosťou tvrdiť, že žalobca si je vedomý zákonom stanovených náležitostí podania podľa § 20 ods. 5 a § 50 ods. 1 (v znení platnom v čase podania námietky) tak, aby správca dane mohol o nej rozhodnúť.

Ustanovenie § 20 ods. 9 zákona nesleduje ten účel, aby bol daný ďalší (dlhší) časový priestor na podanie (jeho doplnenie) a jeho zdôvodnenie, ale aby sa odstránili nedostatky podania, pre ktoré nie je spôsobilé na prerokovanie. Nie je v súlade so zásadami daňového konania (§ 2 ods. 1, 8 zákona) taký výklad § 20 ods. 9 zákona, ktorý by pripustil zámerné neuvedenie všetkých náležitostí podania (podľa jeho charakteru) s cieľom, aby správca dane „musel“ podávateľa vyzvať na odstránenie väd, dokonca „pokynovať“ podávateľa, ako má vady odstrániť. Je v rozpore s účelom a zmyslom tohto ustanovenia taký postup podávateľa námietky, ktorý v podaní (námietke) uvedie dokonca podmienku, že podanie bude doplnené, ak bude podávateľ vyzvaný na doplnenie. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o zneužitie inštitútu výzvy na doplnenie podania. Zmyslom a účelom ustanovenia § 20 ods. 9 zákona je to, aby nikto neutrpel ujmu na právach tým, ak z neznalosti zákona alebo nezavinene

nevedie podstatné náležitosti podania a uvedená skutočnosť by bránila prerokovaniu jeho veci. Zamietnutie žaloby aj z týchto dôvodov považuje odvolací súd za opodstatnené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a contr..

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková